

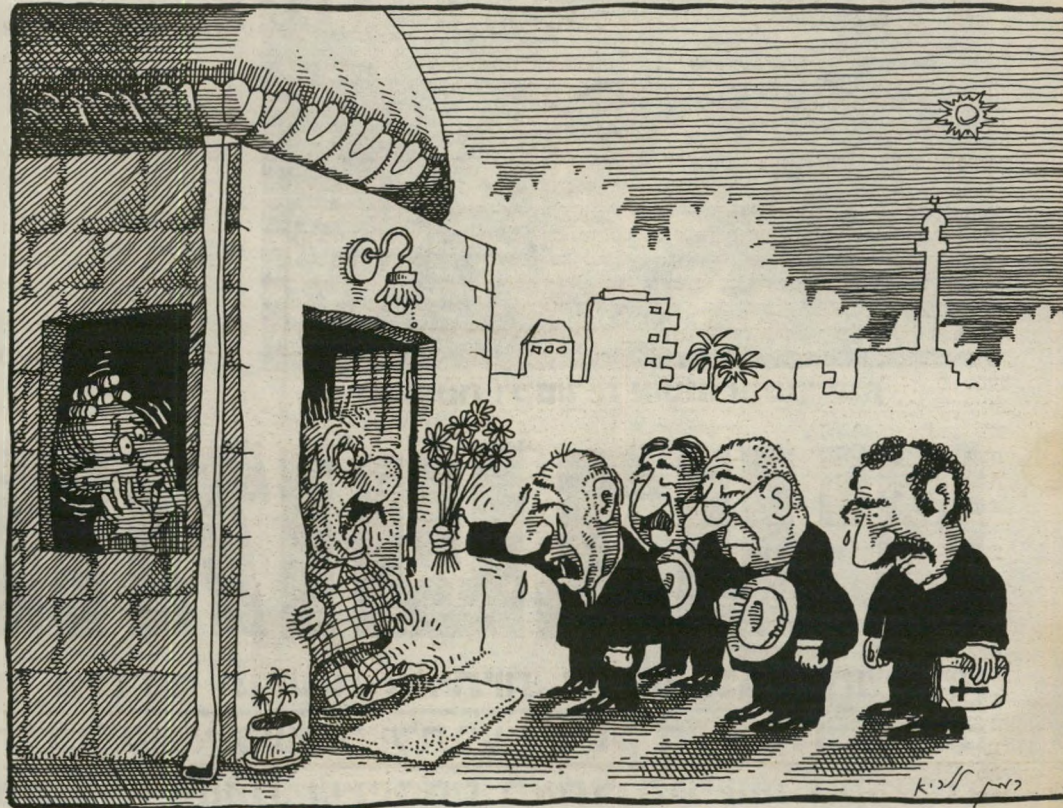
רענן לוריא מדבר:

בלבנון רצחו את הנשיא. בסעודיה ערפו 8 ראשים בהאשמות של שוד מכוניות ואונס (יובל מסגר לא היה ממשיך לנגן שם בצ'לו). בסוריה מרביצים לטייסים כעונש על התנהגות פזיז. במצרים כל תייר ישראלי ששמו יוסי כהן מושלך לכלא ובני לווייתו נלקחים לחקירה. בירדן חוגגים אנשי הג'יהאד האיסלאמי. בשכם נזרקות נשים לופת רותחת באשמת "שיתוף פעולה". ואילו בישראל מזדעק השמאל ושואל מתי תחרור "הרוח האירופית החדשה" לשמרנות הישראלית. ר"מ מתי נפיל את חומת הרתיעה שהקמנו אל מול המוקרניות הערביות החונקות אותנו מחוס ואהבה ●●● שבוע מיורחתיכוני טיפוסים ●●● באותו שבוע קיבל אייבי נתן מכתב לכלאו מאותו ידיד, שטרי קולק אסר להניף על כובה ברמותו את דגלי ארה"ב. (מחשש לה"ביווי דיגלה של אומה שהיא ירדתנו הגדולה). ●●● אגב, בדיוק אותם האנשים המחייבים חיבוק עם עראפת לא טרחו "להרים טלפון" לטרי, או להרים קול צעקה ציבורית ועיתונאית כדי למחות על עריצותו המוניציפאלית. כי ההפגנה באה לא בדיוק מהצד של "המחנה הנכון" ול"כלבי השמירה של הדמוקרטיה", כמו לכל הכלבים, מותר לפעמים לישון. ●●● הילדה בת ה-18 שנפלה קורבן לאונס בירי הצ'לן יובל מסגר, נפלה קורבן לפני כן לסטריאוטיפ המטופח בקנאות של "השמאלן הטוב והימני הרע". ●●● כראיון חושפני התוודתה: "חשבת שאתה איש שמאל בעל ערכים פתוחים, איך יתכן שהערכים האישיים שלו כל כך נחותים". עד אן חשבה לבטח שרק "ימנים" הם פוטנציאל לאנשים. הרי 18 שנים שיקרו לה ש"שמאל" זה משהו הרבה מעבר להחזרת שטחים... ●●● מסגר לבטח מתנחם בזה שלמרות הקרה יהיו כמה מטפחי סטריאוטיפים שייקנימים, הרואים עצמם כמתקדמים וסובלנים כמונו, שלא יחססו לחתום על גרפטי כדוגמת: "טוב אתם שמאלנים מצ'לן ימני". ●●● בשבוע שעבר התגלתה עוד מחתרת בישראל. לא, לא "מחתרת יהודית" ולא סיקריים. בסך הכל נחשפה קבוצה בת 23 תלמידי תיכון ובוגריו מהכפר דבוריה שבצמק ("העמק הוא חלום") יזרעאל שהתארגנה במסגרת "כוח צאציקה". ●●● מעניין אם בעקבות גילוי זה "נערפו ראשים" או הופקו לקחים ביחידה לחינוך לדמוקרטיה ודרכים במשרד החינוך והתרבות. או שמא חינוך לדמוקרטיה חדיגועי הוא, ושומר ליהודים בלבד. ●●● מהן חוליות חבלה המתגלות פה ושם (ובעיקר פה), לעומת גילויי חוסר הסובלנות, "האיומים" של תלמידי תיכון יהודיים (עפ"י הסקר הסטטיסטי האחרון של מכון ון ליר) ... ●●● אותם אלה שנחרדו לשמע האשמות שהוטחו בפניו של האלוף מצנע על כך שעירב את רעתו הפוליטית עם פעילותו הציבורית, מובילים היום את מסע ההאשמות וההשמצות כנגד מח"ט גבעתי לשעבר, אפי פיין. ●●● רק הנטייה הפוליטית השתנתה וכבר הופכות התקפות על דעותיו של איש צבא, ממעשים המסכנים את אופיו של צה"ל ואופיה של המדינה, לבון טון תקשורתי, וחוכה פוליטית של כל פוליטיקאי שמאל מתחיל. ●●● חלק מהיושבים מעבר לקו הירוק מהיום פתרון איראני לקליטת גלי העלייה הצפויה מבר"מ ואתיופיה. החברים תמדים אם השמאל בישראל יהיה מוכן לצמצם, ואולי אף לבטל את העליה הצפויה. לו רק כדי שהעולים החדשים לא יתגוררו בשטחי "היורדניים" המיועדים לקליטתם. ●●● רק חבל שאת יוסי ביילין זה מטריד יותר מאשר את רוד לוי. ●●● איך כל אלה המוראגים פן גרמניה המאוחדת תחזור לשאיפותיה מלפני 50 שנה, אינם מוראגים פן העולם הערבי יחזור לשאיפותיו מלפני 40 שנה? ●●● מה יש לגרמנים שאין לערבים, או להיפך? ●●● השבוע נזרקו אבנים על טכנאי בוק שהתעקשו לתקן טלפון בכפר בית עומרין שליד שכם. החברים מכירים הרבה חברים בתל-אביב שמבטיחים לא לזרוק אבנים, רק שבוע יבואו. ●●●

החברים של אופירה ■

1. החברים הטובים מהפוליטיקה והתקשורת הבטיחו לאיבי נתן הפרה המונית של החוק למנועת מפגשים עם אש"ף.
2. החברים הטובים של אייבי נתן מבאים לו שוקולד אך מאכילים אותו לוקשים.
3. החברים של אופירה לא מאמינים בפרויקט לחברים של אייבי.

"ברכות מקרב לב! נבחרת כנשיא הבא של לבנון!"

הישגי השנה הראשונה להכרזת המדינה הפלסטינית

בצורה ניכרת. פיסגה זו עצמה, למרות הבעיה הלבנונית, הנושא הפלסטיני הוא שעמד במרכזו. התקיימו פגישות פלסטיניות עם שרים ובכירים אירופאים בצורה רבה יותר וגלויה יותר, הדיפלומטיה הפלסטינית מצאה כך פעילות בכירות שהיו נגדה. ופגישות רבות התקיימו בתונים, או במקומות אחרים שהעניקו תמריץ לפעילות ותמכו בעמדה הפלסטינית במישור העולמי בצורה ברורה. כשלב זה הציגה ממשלת ישראל תכנית שלום חדשה המבוססת על רעיון קיום בחירות חופשיות ודמוקרטיות, ולעמדה זו היו תגובות חיוביות בחוגים רבים בעולם. ממשלת ישראל החליטה על תכניתה ב-14 במאי, וחוגים רבים סבורים שתכנית זו היא התחלת שלב של ויתורים ישראליים מהעמדה הקודמת בנושא קידום השלום באזור. תכנית זו הביאה לעשר השאלות המצריות שהממשלה הישראלית לא קיבלה אותן, ובאופן נקי דות גיימס בייקר המאוזנות, שדנה בה הממשלה בתחילת החודש ואין לשכוח שלולא הפעילות הפלסטינית, נית, והישיגה בעולם לא היו הארועים הנוכחיים, ופעילות זו היא מהישגי הדיפלומטיה הפלסטינית. הישיג החשוב ביותר שהשיגה על האחרות הלאומית הפלסטינית, למרות חילוקי הדעות וזה כשלעצמו מעניק לבעיה הפלסטינית עוצמה מול העולם. ובמישור הישראלי, אין ספק שהולכים וגוברים הקולות הרואים נחיצות להגיע להסכם עם אש"ף, ורבים משרי הממשלה דורשים זאת בגלוי, וישראליים רבים נפגשו עם הנהגות הפלסטיניות וזה יתרון נוסף לאינטרסי הדיפלומטיה הפלסטינית. השבועון "אל ביאדר אל סיאס", 17 בנובמבר, 1989

ב-15 לחודש דצמבר תצוין השנה הראשונה להכרזה על מדינה פלסטינית, עלידי המועצה הלאומית הפלסטינית, זאת בסיום כינוסה ה-19, באלג'יר. אחרי שנה להכרזה זו, אין מנוס מכך שהתושבים הפלסטינים ישאלו מה ההישגים המדיניים שהיו בשנה החולפת, ומה צפוי בשנה השניה להכרזה על מדינה.

אין ספק שהשנה שעברה היתה מלאה בפעילויות מדיניות חדשות, והמהלך המדיני לא פסק, אלא נמשך בכל המישורים. ההישגים הפלסטינים המדיניים אשר אפשר למנות:

עיתונות ערבית

ההנהגה הפלסטינית הצליחה להשיג הכרה של מאה מדינות בעולם במדינה הפלסטינית, והקימה שגרירויות רבות בכל הבירות הערביות.

קריימו ארבעה מפגשי דיאלוג פלסטיניים-אמריקאיים בתר נים, ודיאלוג זה נחשב הישג דיפלומטי פלסטיני. והדיאלוג נמשך גם בדרגים נמוכים יותר. במדינות אירופה עצמן חל שינוי בעמדותיהן, הנשיא ערפאת ביקר במספר בירות אירופיות, בספרד, צרפת, אוסטריה, איטליה, שבדיה, וההזמנות לערפאת נמסרו כאל נשיא מדינה וזהו הישג מדיני אירי, והוא הסביר שם את העמדה הפלסטינית. מדינות אלו ניצבות לצד העמדה הפלסטינית בצורה עדיפה על פני עמדותיהן בעבר, ואסור לשכוח את ביקורו החשוב של ערפאת ביפאן שהיא מדינה תעשייתית בעלת משקל בעולם.

במישור הערבי פיסגת אלדאר אלבידא שהיתה במאי. ישנה תכנית שלום פלסטינית והחלטה על סיוע לבעיה הפלסטינית